

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/68/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1320010526
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Mészárosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1320010526.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a členiek senátu JUDr. Zuzany Molnárovej a JUDr. Danice Veselovskej v trestnej veci obžalovaného Y. V., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona o odvolaniach obžalovaného a prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 46T/83/2020 zo dňa 18.06.2021, na verejnom zasadnutí konanom dňa 14.decembra 2021 pomerom hlasov 3:0 takto

rozhodol:

I.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/,písm. e/, ods. 2 Tr. poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku súd u obžalovaného

Y. B a l a ž o v i č a , nar. XX.XX.XXXX v V., trvale bytom
P. 5, X. M., t.č. Ústav na výkon
trestu odňatia slobody Želiezovce

podľa § 44 Trestného zákona s použitím § 43 Trestného zákona u p ú š ť a od uloženia ďalšieho trestu, nakoľko považuje trest uložený rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 30.01.2020, sp. zn. 15T/21/2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trnava zo dňa 03.09.2020, sp. zn. 5To/27/2020 vo výmere 8 (osem) rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

II.

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie Okresnej prokuratúry Bratislava III z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 46T/83/2020 zo dňa 18.06.2021 bol obžalovaný Y. V. uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 10.09.2019 v čase okolo 23.30 hod. v Bratislave po uliciach Sliachska, Tupého, Podkolibská, Hlavná, Na spojke, Čremchová a Pyrenejská viedol osobné motorové vozidlo zn. Volkswagen Passat, modrej farby, s tabuľkami s evidenčným číslom TT-XXXEX pochádzajúcimi z iného motorového vozidla, s ktorým unikol pred hliadkou PZ Obvodného oddelenia PZ Bratislava Nové Mesto- západ, pričom s vozidlom následne zastavil na Pyrenejskej ulici, z ktorého vystúpil a pešo sa presúval po ulici Krahulčia, kde bol

uvedenou hliadkou PZ kontrolovaný, pričom uvedené vozidlo viedol napriek tomu, že rozhodnutím o priestupku Okresného dopravného inšpektorátu Piešťany Okresného riaditeľstva PZ v Trnave, sp. zn. ORPZ-TT-ODI3-135, 377/2014-P zo dňa 13.02.2015, právoplatným dňa 09.04.2015, mu bola uložená sankcia zákazu činnosti viesť motorové vozidlá po dobu 60 (šesťdesiat) mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, rozhodnutím o priestupku Okresného dopravného inšpektorátu v Hlohovci Okresného riaditeľstva PZ v Trnave sp. zn. ORPZ-TT- ODI4-345/2015-P zo dňa 14.12.2015 právoplatným dňa 14.12.2015 mu bola uložená sankcia zákazu činnosti viesť motorové vozidlá po dobu 60 (šesťdesiat) mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia a trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III sp. zn, 46T/91/2016 zo dňa 11.05.2016, právoplatným dňa 21.10.2016, mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu po dobu 36 (tridsaťšesť) mesiacov a doba výkonu uvedených sankcií v čase spáchania skutku, t. j. dňa 10.09.2019 obvinenému neuplynula.

Podľa § 348 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, § 42 ods. 1 Tr. zákona bol obžalovanému uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 5 (päť) rokov.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušil výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. OT/242/2019 zo dňa 20.09.2019, právoplatný dňa 20.09.2019, ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný a prokurátor.

Odvolanie obžalovaného bolo odôvodnené podaním obhajcu zo dňa 04.08.2021 ako aj podaním samotného obžalovaného zo dňa 01.08.2021. Obžalovaný v dôvodoch svojho odvolania navrhuje krajskému súdu, aby zrušil rozsudok a upustil od potrestania a poukazuje predovšetkým na to, že sa ku skutku priznal a tento oľutoval. Obhajca v dôvodoch odvolania uvádza, že výrokom o treste prvostupňového rozsudku boli porušené ustanovenia Trestného zákona, pretože okresný súd nezohľadnil dikciu § 44 Trestného zákona. V kontexte s uvedeným považuje obhajca uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere desať mesiacov za neprimeraný a neúčelný. Obžalovaný sa v súčasnosti nachádza vo výkone trestu odňatia slobody a vykonáva dva samostatné tresty odňatia slobody vo výmere osem rokov a dvadsaťosem mesiacov. Uvedená výmera predstavuje celú jednu dekádu života obžalovaného a je možné predpokladať, že brány väznice opustí po päťdesiatke. Takto uložené tresty sú samé osebe dostatočné na ochranu spoločnosti a tiež na nápravu obžalovaného.

Obhajca ďalej vyslovil názor, že predlžovanie trestov o ďalší desaťmesačný trest, reálne nespĺní žiadnu funkciu z hľadiska generálnej, či individuálnej prevencie. V prípade, že by došlo k aplikácii ustanovenia § 44 Trestného zákona zostal by v platnosti výrok o treste uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava vrátane uloženého trestu zákazu činnosti. Vykonané dokazovanie jasne preukázalo, že obžalovaný s policajtami, ktorí ho kontrolovali od začiatku spolupracoval, priznal sa a zaujal čestný postoj k celej veci. Zdôraznil aj fakt, že v prípade tohto skutku ide o prečin v základnej skutkovej podstate, teda o najmenej závažnú formu trestnej činnosti.

S odkazom na uvedené skutočnosti obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu navrhol zrušiť prvostupňový rozsudok vo výroku o treste a rozhodnúť s použitím § 44 Trestného zákona o upustení od uloženia súhrnného trestu.

Prokurátor v dôvodoch podaného odvolania vyjadruje nesúhlas s výrokom o treste prvostupňového rozsudku, pričom tento trest považuje za neprimerane mierny. Ako ďalej uvádza, okresný súd v rámci ukladania trestu navýšil pôvodne uložený trest z osem mesiacov na desať mesiacov, čo nemožno považovať za adekvátny trest s prihliadnutím na osobu obžalovaného a okolnosti daného prípadu. Okresným súdom neboli pri ukladaní trestu dôsledne zvažované princípy vyplývajúce z ustanovenia § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona. V rámci ukladania súhrnného trestu okresný súd síce navýšil o

dva roky aj uložený trest zákazu činnosti, avšak takýto druh trestu nemá u obžalovaného v podstate žiaden význam. Táto činnosť mu je zakazovaná opakovane, pritom ide o činnosť na vykonávanie, ktorej nikdy nebol oprávnený, nakoľko nikdy nebol držiteľom vodičského oprávnenia. Je zrejmé, že túto činnosť vykonáva opakovane, bez ohľadu na to, že sú mu ukladané tresty zákazu činnosti. Preto jediným účinným opatrením, ktoré môže mať u obžalovaného predpokladaný efekt je trest odňatia slobody.

Za spáchanie prečinu marenia úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona možno uložiť trest až na dva roky. Napriek tejto trestnej sadzbe okresný súd uložil obžalovanému trest iba v dolnej polovici trestnej sadzby vo výmere desať mesiacov. Súd vysvetlil toto svoje rozhodnutie tým, že obžalovaný má uložené ďalšie tresty vo výmere osem rokov a dvadsaťosem mesiacov, čo v súhrne bude postačovať na jeho nápravu. S týmito úvahami okresného súdu sa nestotožnil.

Podľa prokurátora sa súd pri ukladaní súhrnného trestu za konkrétnu zbierajúcu trestnú činnosť nemôže čo do primeranosti trestu odvolávať na úplne iné trestné veci, resp. tresty, ktoré s hodnotenou zbierajúcou sa trestnou činnosťou nijako nesúvisia. Okrem toho poukazuje prokurátor na skutočnosť, že u obžalovaného ide o dvadsaťjedenkrát odsúdeného recidivistu, ktorý sa obdobného druhu trestnej činnosti dopúšťa opakovane. Posudzovaného prečinu sa dopustil dňa 10.09.2019 tak, že unikajúc pred hliadkou PZ viedol motorové vozidlo počas uloženého trestu zákazu činnosti, s namontovanými evidenčnými značkami pochádzajúcimi z úplne iného vozidla. Obdobného skutku sa dopustil aj 17.09.2019 za čo mu bol rozhodnutím Okresného súdu Trnava, sp. zn. OT/242/2019 uložený súhrnný trest.

Ak by súd s prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti riadne hodnotil osobu obžalovaného a jeho doterajší život, nemohol by dospieť k záveru, že za takúto zbierajúcu trestnú činnosť je dostačujúce uložiť iba mierny trest v dolnej polovici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Takýto postup neodôvodňoval ani pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Osobitne prokurátor v odvolaní hodnotí priznanú poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona v kontexte so zistením, že hneď v úvode prípravného konania boli zabezpečené jednoznačné usvedčujúce dôkazy a obžalovanému nezostávalo nič iné, ako sa priznať. To, že doterajšie sankcie sa u obžalovaného neprejavili ako dostatočne účinné, je potvrdené aj existenciou právoplatného odsúdenia za oveľa závažnejšiu trestnú činnosť.

Prokurátor po oboznámení sa s dôvodmi prvostupňového rozhodnutia trvá na tom, že v danom prípade nebol trest ukladaný v súlade so zásadou individualizácie trestu, ktorá je prostriedkom na dosiahnutie jeho primeranosti. Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu sa súd neopieral o náležité a všestranné hodnotenie skutočností týkajúcich sa osoby páchatel'a, okolnosti prípadu a vôbec nevzal do úvahy fakt, že obžalovaný sa vyššie uvedeného prečinu dopúšťa opakovane.

Na podklade argumentov opísaných v odvolaní prokurátor navrhol zrušiť výrok o treste z dôvodu § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku a rozhodnúť o uložení súhrnného trestu odňatia slobody na hornej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti v trvaní päť rokov, pri zrušení výroku o treste, ktorý bol obžalovanému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava, sp. zn. OT/242/2019.

Verejné zasadnutie odvolacieho súdu bolo za splnenia podmienok uvedených v § 293 ods. 5 Trestného poriadku vykonané v neprítomnosti obžalovaného Y. V.. Menovaný bol na verejné zasadnutie riadne predvolaný, pričom predvolanie prevzal dňa 11.11.2021. O termíne verejného zasadnutia bol upovedomený jeho ustanovený obhajca, ktorý sa verejného zasadnutia zúčastnil. Pred termínom konania verejného zasadnutia obžalovaný listom zo dňa 11.11.2021 požiadal, aby sa verejné zasadnutie uskutočnilo v jeho neprítomnosti a aby bola zrušená žiadosť súdu o jeho predvedenie na verejné zasadnutie.

Zástupca krajskej prokuratúry zotrval na verejnom zasadnutí na dôvodoch podaného odvolania a požiadal o sprísnenie trestu v zmysle dôvodov písomne podaného odvolania. Naopak odvolanie obžalovaného navrhol, ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajca obžalovaného zotrval na dôvodoch podaného odvolania, navrhol mu vyhovieť a upustiť od uloženia súhrnného trestu. Pokiaľ ide o odvolanie prokuratúry toto označil za nedôvodné.

Krajský súd v Bratislave, na podklade riadne a včas podaného odvolania prokurátora, v intenciách § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal napadnutý rozsudok.

Vzhľadom na obsah uvedeného ustanovenia odvolací súd na základe revízneho princípu, ktorého rozsah je determinovaný práve týmto ustanovením, preskúmal nielen výrok o treste, ale preskúmal aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo tomuto napadnutému výroku a tiež prihliadol aj na chyby, ktoré síce odvolaniami vytýkané neboli, ale ktoré sú takej povahy, že by odôvodňovali podanie mimoriadneho opravného prostriedku t.j. dovolania (§ 371 ods. 1 Tr. poriadku), pričom zistil, že odvolanie obžalovaného je čiastočne opodstatnené, naopak odvolanie prokuratúry bolo posúdené ako nedôvodné.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní potupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

V prejednávanej trestnej veci na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18.06.2021 obžalovaný postupom podľa § 257 ods. 1 Tr. poriadku vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku a zároveň na všetky otázky položené podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. poriadku odpovedal „áno“ a následne správne súd prvého stupňa uznesením rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného prijíma a v súlade s ustanovením § 257 ods. 7 Tr. poriadku rozhodol, že v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná dokazovanie.

Správne preto postupoval súd prvého stupňa, keď obžalovaného Y. V. uznal vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona na skutkovom základe tak, ako je uvedený v obžalobe.

S poukazom na vyhlásenie obžalovaného o priznaní viny na hlavnom pojednávaní, zákonne a vecne správne okresný súd rozhodol, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná.

V nadväznosti na vyššie uvedené je potrebné uviesť, že odvolací súd sa skutkovými zisteniami nezaoberal, pretože rozhodnutie o prijatí vyhlásenia obžalovaného, že je vinný, nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť a preto ho nemožno meniť ani v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

Pokiaľ ide o výroky napadnutého rozsudku v súvislosti s uloženým trestom, je potrebné konštatovať, že nedostatky boli zistené pri úvahách o priznaní poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a pokiaľ ide o záver okresného súdu o splnení podmienok pre uloženie súhrnného trestu, tento nebol odvolacím súdom posúdený ako zákonný. Po dôslednom zvážení všetkých rozhodujúcich skutočností, ktoré bolo potrebné pri úvahách o výmere trestu zohľadniť, dospel odvolací súd k záveru, že uložený trest je zároveň aj neprímeraný.

Súd prvého stupňa uložil obžalovanému pôvodne trestným rozkazom zo dňa 10.09.2020 súhrnný trest odňatia slobody vo výmere dva roky. Uznal pritom poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ Tr. zákona, teda priznanie a oľutovanie trestnej činnosti obžalovaným a priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m/ Tr. zákona, nakoľko obžalovaný už bol v minulosti opakovane súdne trestaný.

Proti trestnému rozkazu podal obžalovaný Y. V. v zákonom stanovenej lehote odpor.

Na hlavnom pojednávaní okresného súdu boli po prijatí vyhlásenia obžalovaného o vine vykonané dôkazy vzťahujúce sa k výroku o treste, o ktoré sa následne súd prvého stupňa oprel pri odôvodnení svojho rozhodnutia.

Čo sa týka postupu okresného súdu pri určovaní druhu a výmery uloženého trestu postupom podľa § 34 ods. 4 Tr. zákona, okresný súd správne zistil u obžalovaného jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ Tr. zákona, nakoľko obžalovaný od začiatku prípravného konania spáchanie skutku priznával

a oľutoval ho. Ćo sa tŕka priznania priľazujucej okolnosti v zmysle § 37 pŕsm. m/ Tr. zŕkona, tŕto sa odvŕja od zistenia, ŕe obŕalovaný uŕ bol v minulosti opakovane sŕdne trestanŕ pre viacerŕ ŕmyselnŕ trestnŕ Ćiny. Krajskŕ sŕd v tejto sŕvislosti iba pre ŕplnosť pripomŕna, ŕe okresnŕ sŕd napriek tomu, ŕe obŕalovanŕmu ukladal sŕhrnnŕ trest, neprihliadol v neprospech obŕalovanŕho na fakt, ŕe ho postihuje za viac trestnŕch Ćinov a neuznal priľazujuću okolnosť v zmysle § 37 pŕsm. h/ Tr. zŕkona. Vzhľadom na rozhodnutie odvolacieho sŕdu, v rŕmci ktorŕho doŕlo k upusteniu od uloŕenia d'ŕlŕieho trestu a sŕčasne zohľadňujŕc inŕ prŕvne posŕdenie konania obŕalovanŕho pokiaľ ide o spŕsob spŕchania skutku, nebolo na mieste naznaĆenŕm smerom upravovať priznanŕ priľazujuće okolnosti.

Tak ako to vyplŕva z vŕroku o treste prvostupňovŕho rozsudku, okresnŕ sŕd ukladal obŕalovanŕmu sŕhrnnŕ trest, aj keď z odŕvodnenia jeho rozhodnutia nie je moŕnŕ zistiť, akŕmi ŕvahami bol vedenŕ, keď prijal zŕver, ŕe skutok zo dňa 10.09.2019 bol obŕalovanŕm spŕchanŕ v sŕbehu so skutkom zo dňa 17.09.2019, za ktorŕ bol odsŕdenŕ trestnŕm rozkazom Okresnŕho sŕdu Trnava sp. zn. OT/242/2019 zo dňa 20.09.2019. Po zohľadnenŕ ŕdajov, ktorŕ vyplŕvajŕ z pripojenŕho spisovŕho materiŕlu Okresnŕho sŕdu Trnava, dospel odvolacŕ sŕd k zŕveru, ŕe rozhodnutie o uloŕenŕ sŕhrnnŕho trestu neobstoŕ, nakoľko nie je splnenŕ podmienka spŕchania uvedenŕch dvoch trestnŕch Ćinov v sŕbehu. Skutok zo dňa 10.09.2019, ktorŕ je predmetom tohto konania, bol obŕalovanŕm spŕchanŕ takmer identickŕm spŕsobom, akŕ bol pouŕitŕ aj v prŕpade skutku zo dňa 17.09.2019 a v obidvoch prŕpadoch teda doŕlo k naplneniu znakov rovnakej skutkovej podstaty preĆinu marenia vŕkonu ŕradnŕho rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 pŕsm. d/ Tr. zŕkona. Jeden zo skutkov je lokalizovanŕ v okrese Bratislava III a druhŕ v okrese Trnava a je medzi nimi Ćasovŕ odstup sedem dnŕ. K oznŕmeniu vznesenia obvinenia za skutok zo dňa 10.09.2019 doŕlo 26.09.2019 a k oznŕmeniu vznesenia obvinenia za skutok zo dňa 17.09.2019 doŕlo dňa 18.09.2019. Znamenŕ to, ŕe medzi prvŕm a druhŕm skutkom nebolo obŕalovanŕmu oznŕmenŕ vznesenie obvinenia za skutok spŕchanŕ ako prvŕ v poradŕ.

Podľa § 122 ods. 10 Tr. zŕkona za pokračovacŕ trestnŕ Ćin sa povaŕuje, ak pŕchateľ pokračoval v pŕchanŕ toho istŕho trestnŕho Ćinu. Trestnosť vŕetkŕch Ćiastkovŕch ŕtokov sa posudzuje ako jeden trestnŕ Ćin, ak vŕetky Ćiastkovŕ ŕtoky toho istŕho pŕchateľa spŕja objektŕvna sŕvislosť v Ćase, spŕsobe ich pŕchania a v predmete ŕtoku, ako aj subjektŕvna sŕvislosť, najmŕ jednotiaci zŕmer pŕchateľa spŕchať uvedenŕ trestnŕ Ćin.

Podľa § 122 ods. 13 Tr. zŕkona ak obvinenŕ pokračuje v konanŕ, pre ktorŕ je stŕhanŕ, aj po oznŕmenŕ vznesenia obvinenia, posudzuje sa takŕ konanie od tohto procesnŕho ŕkonu ako novŕ skutok; to neplatŕ, ak ide o trestnŕ Ćin zanedbania povinnej vŕŕivy podľa § 207. V takom prŕpade ide o pokračovanie konania aŕ do doby, kŕm je vyhlŕsenŕ rozsudok sŕdu prvŕho stupňa alebo pokiaľ sa sŕd druhŕho stupňa neodobral na zŕvereĆnŕ poradŕ.

Podľa § 41 ods. 3 Tr. zŕkona ak sŕd odsudzuje pŕchateľa za d'ŕlŕŕ Ćiastkovŕ ŕtok, ktorŕ tvorŕ sŕĆasť pokračovacieho trestnŕho Ćinu, za ktorŕho inŕ Ćiastkovŕ ŕtok bol sŕdom prvŕho stupňa vyhlŕsenŕ odsudzujŕci rozsudok, ktorŕ uŕ nadobudol prŕvoplatnosť, zruŕŕ v rozsudku skorŕŕ vŕrok o vine o pokračovacom trestnom Ćine a trestnŕch Ćinoch spŕchanŕch s nŕm v jednoĆinnom sŕbehu, celŕ vŕrok o treste, ako aj d'ŕlŕŕ vŕroky, ktorŕ majŕ v uvedenom vŕroku o vine svoj podklad. Sŕd pri viazanosti skutkovŕmi zisteniami v zruŕenom rozsudku znova rozhodne o vine za pokračovacŕ trestnŕ Ćin vrŕtane novŕho Ćiastkovŕho ŕtoku, prŕpadne za trestnŕ Ćiny spŕchanŕ s nŕm v jednoĆinnom sŕbehu, ako aj o spoločnom treste za pokračovacŕ trestnŕ Ćin, ktorŕ nesmie byť miernejŕŕ neŕ trest uloŕenŕ skorŕŕm rozsudkom. Sŕd prŕpadne rozhodne tieŕ o nadvŕzujŕcich vŕrokoch, ktorŕ majŕ podklad vo vŕroku o vine. Ak je ukladanŕ trest za viac trestnŕch Ćinov, ustanovenia odsekov 1 a 2, § 42 a § 43 sa pouŕijŕ primerane.

Vychŕdzajŕc z vŕŕŕie opŕsanŕch zistenŕ, zohľadňujŕc prŕtom pravidlŕ uvedenŕ v citovanŕch zŕkonŕch ustanoveniach, dospel krajskŕ sŕd k zŕveru, ŕe spomenutŕ dva prŕpady sŕ dvomi Ćiastkovŕmi ŕtokmi jednŕho pokračovacieho preĆinu marenia vŕkonu ŕradnŕho rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 pŕsm. d/ Tr. zŕkona a nejde o sŕbeh dvoch trestnŕch Ćinov. Preto nebolo moŕnŕ uvaŕovať o ukladanŕ sŕhrnnŕho trestu a sprŕvne mal byť obŕalovanŕmu uloŕenŕ spoločnŕ trest.

Moŕnosť nŕpravy tohto pochybenia nadriadenŕm sŕdom na podklade podanŕch odvolanŕ bola vŕŕak vŕrazne limitovaná, vzhľadom k tomu, ŕe po prijatŕ vyhlŕsenia o vine bol odvolaniami napadnutŕ iba vŕrok o treste a spŕsobe jeho vŕkonu, nakoľko vŕrok o vine nadobudol prŕvoplatnosť a nie je moŕnŕ pristŕpiť k jeho zruŕeniu s odkazom na ustanovenia § 257 ods. 5 a § 307 ods. 1 Tr. poriadku.

Podľa § 257 ods. 5 Tr. poriadku ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe alebo urobil vyhlásenie podľa odseku 4, súd v tomto rozsahu postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) a zároveň obžalovaného poučí, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c).

Podľa § 307 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku ak tento zákon neustanovuje inak, rozsudok môže odvolaním napadnúť obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe,

Podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku dovolanie možno podať, ak bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu.

Vychádzajúc z argumentov, o ktoré sa podané odvolania opierajú, žiaden z odvolateľov takéto porušenie nenamieta a ani krajský súd v rámci preskúmania veci nezistil zásadné porušenie práva na obhajobu v konaní, ktoré predchádzalo vydaniu prvostupňového rozsudku, preto je možné trvať na tom, že výrok o vine obžalovaného nie je možné v rámci odvolacieho konania korigovať.

Nakoľko nebolo možné pristúpiť k zrušeniu výroku o treste v preskúmanom prvostupňovom rozsudku, ani následne upraviť právne posúdenie konania obžalovaného za skutky spáchané v dňoch 10.09.2019 a 17.09.2019 a pristúpiť k uloženiu spoločného trestu, pre uloženie ktorého boli splnené zákonné podmienky, odvolací súd v rámci úvah o treste túto situáciu zohľadnil v snahe dosiahnuť svojim rozhodnutím efekt, ktorý by pri dodržaní zákonného postupu súdom prvého stupňa vo vzťahu k obžalovanému nastal.

V opísanej situácii zvolil odvolací súd riešenie, ktoré vyhodnotil ako najspravodlivejšie a zmyslu zákona najbližšie, v rámci ktorého bude ponechané v platnosti rozhodnutie Okresného súdu v Trnave, sp. zn. 0T/242/2019, ktorým bol obžalovanému uložený trest za jeden z čiastkových útokov pokračovacieho prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, nakoľko ďalším z čiastkových útokov tohto trestného činu je aj prejednávaný skutok obžalovaného zo dňa 10.09.2019.

V rámci naznačených úvah o adekvátnom postihu obžalovaného, vyhodnotil odvolací súd ako dôvodné argumenty, uvedené v odvolaní obžalovaného, ktoré sú postavené na tvrdení o dostatočnosti trestov, ktoré boli obžalovanému uložené v iných konaniach a ktoré v súčasnej dobe vykonáva.

Podľa § 43 Tr. zákona ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal predtým, než bol trest uložený skorším rozsudkom vykonaný, a ukladá mu trest rovnakého druhu, nesmie tento trest spolu s doteraz nevykonanou časťou trestu uloženého skorším rozsudkom prevyšovať najvyššiu výmeru dovolenú týmto zákonom pre tento druh trestu. Ak je jedným z týchto trestov trest odňatia slobody, rozumie sa takou najvyššou výmerou doba dvadsiatich piatich rokov alebo trest odňatia slobody na doživotie

Podľa § 44 Tr. zákona súd upustí od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 alebo od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43, ak pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Z aktualizovaného odpisu z registra trestov a informácii, ktoré vyplývajú z lustrácie v evidencii Zboru väzenskej a justičnej stráže odvolací súd zistil, že obžalovaný Y. Balážovič aktuálne vykonáva trest odňatia slobody vo výmere osem rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Trnava, sp. zn. 15T/21/2017 zo dňa 30.01.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 5To/27/2020 zo dňa 03.09.2020 za spáchanie zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona a zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona. Uložený trest bude vykonávať do 20.03.2027. Okrem uvedeného trestu má obžalovaný vykonať aj trest vo výmere dvadsaťosem mesiacov, uložený

rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 4T/53/2020 zo dňa 10.12.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 4To/5/2021 zo dňa 15.04.2021 za spáchanie prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona.

Vzhľadom na existenciu týchto odsúdení obžalovaného, bol obhajobou v rámci odvolania navrhovaný postup podľa § 44 Tr. zákona o upustení od uloženia súhrnného trestu, nakoľko obhajoba považovala za neprimerané a neúčelné ďalšie navyšovanie uloženého trestu najmä s prihliadnutím na predpokladaný dlhodobý výkon trestu v iných právoplatne skončených trestných veciach obžalovaného. Tento návrh nebolo možné akceptovať, nakoľko v posudzovanom prípade neboli vo vzťahu k citovanému odsudzujúcemu rozhodnutiu splnené podmienky pre ukladanie súhrnného trestu, tak ako to odvolací súd uviedol už v predchádzajúcej časti odôvodnenia tohto rozhodnutia.

V prípade obžalovaného však nastala situácia, keď prichádza do úvahy uloženie ďalšieho trestu, nakoľko obžalovaný je odsúdený za trestný čin, ktorý spáchal predtým, než bol trest uložený skorším rozsudkom vykonaný. Porovnaním výmery trestov, ktoré boli obžalovanému uložené v konaniach vedených na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 15T/21/2017 a Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 4T/53/2020, zohľadňujúc pritom závažnosť jednotlivých konaní obžalovaného, dospel odvolací súd k záveru, že uložené tresty vo výmere osem rokov a dvadsaťosem mesiacov sú dostatočným postihom a nie je žiaduce zvyrazňovať represívny účinok sankcií uložením ďalšieho trestu. V prejednávanom skutku ide o menej závažné protiprávne konanie, ktoré obžalovaný od začiatku konania priznával a oľutoval ho. Do úvahy bol tiež braný fakt, že obžalovaný má prevažnú časť uložených trestov nevykonanú s predpokladaným ukončením postupne uložených trestov ku dňu 17.07.2028. Aj napriek argumentom prokurátora o výraznom stupni narušenia obžalovaného, vzhľadom na jeho opakované odsúdenia pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia, ako aj ďalšiu závažnejšiu trestnú činnosť, nie je pri zohľadnení všetkých špecifik posudzovaného prípadu možné pristúpiť k zrušeniu výroku o treste trestného rozkazu Okresného súdu v Trnave, sp. zn. 0T/242/2019 zo dňa 20.09.2019 a k navýšeniu pôvodne uloženého súhrnného trestu.

V posudzovanom prípade neboli podľa názoru krajského súdu splnené podmienky pre ukladanie súhrnného trestu, nakoľko skutky obžalovaným spáchané v dňoch 10.09.2019 a 17.09.2019 nie sú spáchané vo viacčinnom súbehu, ale tieto konania obžalovaného sú čiastkovými útokmi jedného pokračovacieho trestného činu a mohli byť postihnuté iba uložením spoločného trestu ukladaného postupom podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona. Nakoľko je s prihliadnutím na nemožnosť preskúmania a zrušenia výroku o vine prvostupňového rozsudku Okresného súdu Bratislava III vylúčené uloženie spoločného trestu v rámci odvolacieho konania, krajskému súdu zostala v danej situácii iba možnosť vyslovenia záveru o dostatočnosti uloženého trestu, ktorý bol prijatý trestným rozkazom Okresného súdu v Trnave sp. zn. 0T/242/2019 a v nadväznosti na tento záver aj o dostatočnosti trestu uloženého obžalovanému vyššie uvedenými rozhodnutiami, ktoré v súčasnej dobe vykonáva.

Zrušením výroku okresného súdu o uložení súhrnného trestu vo vzťahu k výroku o treste trestného rozkazu Okresného súdu v Trnave, sp. zn. 0T/242/2019, nastala situácia, že výrok o treste uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava, sp. zn. 0T/242/2019 zo dňa 20.09.2019 zostal v platnosti a fakticky došlo k tomu, že obžalovaný mal týmto rozhodnutím uložený osemmesačný trest odňatia slobody, ktorý vzhľadom na predchádzajúcu argumentáciu o pokračovacom trestnom čine postihuje aj skutok spáchaný obžalovaným dňa 10.09.2019 (predmet tohto konania). Zároveň bol obžalovanému citovaným trestným rozkazom uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere tri roky, pričom k vykonaniu tohto trestu s prihliadnutím na ustanovenie § 61 ods. 8 Trestného zákona dôjde najskôr až po uplynutí troch rokov od ukončenia výkonu trestu odňatia slobody, ktorý je u obžalovaného stanovený na 17.07.2028.

Opierajúc sa o predchádzajúce argumenty, ktoré sú postavené na odlišnom závere odvolacieho súdu, pokiaľ ide o splnenie podmienok pre ukladanie súhrnného trestu, bolo odvolanie podané prokuratúrou vyhodnotené ako nedôvodné a preto krajský súd postupom podľa § 319 Trestného poriadku toto odvolanie zamietol.

S poukazom na predchádzajúce úvahy, krajský súd postupom podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/, ods. 2 Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a v súlade s § 322 ods. 3 Tr. poriadku sám v tejto časti vo veci rozhodol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.